

דף פה:

עין משפט ו.

או"ח סימן נה סעיף יג.

יג. צריך שיהיו העשרה במקום אחד ^ב ושליח צבור עמהם. העומד בתוך הפתח מן המשקוף ולחוץ וכשסוגרים הדלת הוא בחוץ הרי הוא כבחוץ ^ג.

עין משפט ז.

או"ח סימן קכח סעיף כד.

כד. כה. העם שאחורי הכהנים אינם בכלל הברכה ^ד, אבל מלפניהם ומצידיהם בכלל, ואפי' מחיצה של ברזל אינה מפסקת ^ה, וגם מאחוריהם אם הם אנוסים ^ו כגון העם שבשדות שטרודים במלאכתן בכלל הברכה.

ב. אם יש ט' בבית ואחד בסוכה יש להחמיר אפי' בסוכת החג. כדברי הפר"ח, כה"ח אות ס"ח.

ו. ואם יש ט' במקום אחד ואחד מעבר לוילון אם הוא רק לצניעות ולא להתיר מצטרף, כה"ח אות ס"ט.

ג. כתב הפר"ח היינו באין רואים זה את זה אך חלקו עליו וכתב הכה"ח באות ע' דאין לסמוך על הפר"ח, ועיין בכה"ח באות ע"א. ופתח שאין בו דלת אם יכול להצטרף העומד במפתן לבפנים יש להחמיר בזה כיון שיש בזה מחלוקת, שם אות ע"ב.

ד. סוטה ל"ט, דבעינן פנים נגד פנים. ואותם העומדים בשקע בצד ההיכל אם המקומות קבועים ולא יכולים ללכת לדחוק חביריהם ממקומם הרי הם כאנוסים ובכלל הברכה. כן דעת הב"ח. והביא הכה"ח הרבה אחרונים שלא ס"ל כן ויש להחמיר בזה.

ה. אפי' בלא אנוסים וכ"ש תיבה שאינה מפסקת.

ו. אבל בלא אנוסים ולא הלכו נראה שאין הברכה חביבה להם משלא הלכו לקבל את הברכה פנים בפנים, הלכך אינם בכלל ברכה. מרש"י סוטה ל"ח ע"ב.

ז. עובר אורח שנכנס לבהכנ"ס ומצא שכהנים נושאים כפיהם יעמוד וישמע ב"כ, כה"ח אות קמ"ט.